

[Chr. Nielsen.]

anden politik, der i almindelighed skal følges, en politik, der tager sigte på at afbøde vanskelighederne på forhånd.

Vi kommunister kan ikke godkende de betragtninger, man altid forsøger at gøre gældende om, at ulykkerne og vanskelighederne er noget, der strømmer ind over landet udefra, og som vi ingen indflydelse har på. Jeg har tidligere, senest i november måned, givet udtryk for min opfattelse i så henseende, og den har ikke forandret sig den mindste smule siden. Vi hævder fortsat den opfattelse, at den politik, der er fulgt i kølvandet på vor tilslutning til Marshallplan og Atlantpagt, har været en ulykke for Danmark, for det danske samfund, og når man nu i dag er nået dertil, at vi befinder os i en permanent krisesituation, er det nødvendigt, at vi gør op med denne politik, at vi løsriver os fra Marshallplan og Atlantpagt; det er simpelthen den eneste udvej, vi har her i landet, for at undgå, at vi fremtidig skal beskæftige os med nye nedskæringsforlig.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) gav rigsdagen sin anerkendelse, fordi de fire gamle partier havde vist evne og vilje til at finde sammen om løsningen af opgaverne. Men det er jo ikke nogen løsning af opgaverne, der her foreligger. Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) tør ikke her fra talerstolen hævde, at vanskelighederne er overvundet, for det ærede medlem ved, at såsnart vi kommer over landstingsvalget, bliver der nye store problemer for rigsdagen at beskæftige sig med, nye nedskæringsforslag vil blive lagt på rigsdagens bord, og med de korte intervaller mellem nedskæringsforligene, vi har oplevet, ved vi, at vi i månederne fremover, hvis ikke vi bryder med denne fremgangsmåde, fortsat vil glide fra det ene nedskæringsforlig til det andet. Derfor synes jeg ikke, der skal lyde nogen anerkendelse til de fire gamle partier; for den løsning, der her foreligger, er sandt for dyden ingen løsning, og under alle omstændigheder ingen løsning, der tilfredsstillende det store flertal af den danske befolkning, for hvem byrderne efterhånden er ved at blive uudholdelige.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg takker de første fire ærede ordførere for den tilslutning, de har givet de fire lovforslag.

De bemærkninger, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen gjorde, giver mig anledning til at anstille visse betragtninger. Jeg kom jo i går ud for omtrent de samme betragt-

ninger fra det ærede medlems partifælle i folketinget, hr. Aksel Larsen. Han beklagede sig over, at der ikke var tid til en debat derom. Jeg synes derfor, det vil være rimeligt, at jeg med nogle få ord går ind på de spørgsmål, som det ærede medlem hr. Chr. Nielsen rejste her.

Det ærede medlem er enig med os andre i, at vort land er ude for store vanskeligheder, og han må indrømme, at når man har vanskeligheder, er en nedskæring af landets forbrug en uundgåelig ting. At det sker ved et forlig, er dog formentlig bedre, end at det sker på anden måde. Vi kunne også have ladet tingene gå deres skæve gang; så ville inflationen have undergravet vore penges værdi yderligere, og så havde vi fået forbrugsnedgangen på den måde, hvis man foretrækker det. Men selvom jeg mener, at det forlig, vi har sluttet, ikke er så godt, som det burde være, er det dog bedre at prøve at få et vist greb i tingene end simpelthen at lade inflationen løse forbrugsbegrænsningsproblemet.

Det, som det ærede medlem særlig gjorde gældende, og som jeg derfor vil sige lidt om, var, at årsagen til vore vanskeligheder skulle være Danmarks tilslutning til Marshallhjælpen og til Atlantpagten. Dette er jo sagt så tit, at jeg synes, det er nødvendigt at tage en lille smule fat på det. Påstanden er i virkeligheden for grov til, at den bør stå uimodsagt. Man kan diskutere, om det var rigtigt af Danmark at slutte sig til Marshallplanen og til Atlantpagten. Derom kan der siges mange ting, men jeg synes ikke, det er min opgave i øjeblikket at rejse en diskussion derom. Det er klart, at f. eks. Atlantpagtens hele system er begrundet i andre ting end økonomiske forhold. Derfor skal jeg ikke gå ind på selve Atlantpagten. Men Marshallhjælpen har dog vitterlig lettet vor økonomiske situation, lettet vor anspændte betalingsbalance i de tre år, den har været i virksomhed, så den kan i hvert fald ikke i den periode have forøget vore økonomiske vanskeligheder.

Jeg vil gerne bede det ærede medlem, så kort som det er ham muligt — hvis det overhovedet er ham muligt —, at besvare dette spørgsmål: Hvorved begrundes han, at den tilførsel af dollars, som vi her har fået, skulle have forøget vore vanskeligheder? Hvad angår vor tilslutning til Atlantpagten, vil jeg gerne spørge det ærede medlem: Mener det ærede medlem, at prisen på kul fra Polen ikke var blevet forhøjet, hvis Danmark ikke havde sluttet sig til Atlantpagten? Mener det ærede medlem, at gummi- priserne, at uldpriserne, at stålpriserne ude